

Het zaad der twijfel

(Seeds of doubt)

Komedie in twee bedrijven

door

PETER GORDON

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET ZAAD DER TWIJFEL - SEEDS OF DOUBT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PETER GORDON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Claire: Vriendelijke vrouw. Ongeveer 35 jaar

Alan: Bijna 40 jaar

Dave: Slome, slordige profiteur. 40 jaar.

Sarah: Leuke en welbespraakte vrouw. Ongeveer 35 jaar.

Jill: Aantrekkelijke vrouw. Begin dertig.

Derek: Onbeholpen stuntel. Midden dertig.

Tijd van handeling: Heden

Eerste bedrijf

Eerste tafereel: Zondagmiddag.

Tweede tafereel: De volgende zaterdag, vroeg in de avond.

Tweede bedrijf

Eerste tafereel: Een week later 'Sarah avonds.

Tweede tafereel: De volgende morgen.

Plaats van handeling:

Het verhaal speelt zich af in de tuin van Alan en Claire van hun huis in een villawijk van een provinciestad.

DECOR:

Het toneel stelt de tuin van een huis in een villawijk voor. Het grootste deel van de oppervlakte is gazon, maar links is er een klein terras buiten de tuindeuren die naar de woonkamer van het huis leiden. Net binnen de tuindeuren staat een kleine tafel met een telefoon er op. Op het terras staat een tuintafel waarop een tijdschrift ligt; en een paar stoelen. In de onderkant van de muur van het huis is een verborgen flap waardoor een rookbommetje in de handtas van Sarah kan worden gelegd. De achterwand wordt gevormd door een heg met daarvoor een voederhuisje voor vogels. Achter deze heg bevindt zich een kleine groentetuin die niet zichtbaar is. Rechts achter zien we een deel van een (*houten*) tuinhuisje of schuurtje. Als de deur open staat kan men een verscheidenheid aan tuingereedschap zien. De achterwand van het schuurtje (*vanuit de zaal gezien*) moet bij het begin van het tweede tafereel van het tweede bedrijf vervangen kunnen worden door een beschadigde wand. Voor de schuur en tegen de lage muur of houten schutting, die de afscheiding vormt met de tuin van de burens, is een composthoop gemaakt. Achter deze afscheiding staan een paar struiken.

EERSTE BEDRIJF

EERSTE TAFEREEL

Als het gordijn opengaat staat Claire te praten in de telefoon. Ze is een vriendelijke, praktische vrouw.

Claire:Ja, zoals afgesproken.... nee, natuurlijk niet. Hij zou me vermoorden als hij het wist. Ik zal van nu af aan wel wat voorzichtiger moeten zijn. Ik weet zeker dat hij iets vermoedt, hij begint echt achterdochtig te worden..... *(Alan komt achter de schuur vandaan. Hij is nagenoeg veertig en gekleed in oude tuinkleren of een overall. Hij ziet dat Claire aan het telefoneren is en zijn houding wordt onmiddellijk achterdochtig. Hij probeert naar Claire te sluipen, maar zij heeft hem in de gaten)*ik moet er vandoor, hij komt er aan..... Ja, tot straks.... ik ook, dag. *(Claire loopt het terras op en ziet dat Alan over het voederhuisje staat te loeren)* Als je de vogels wilt bestuderen denk ik dat je er niet zo met je neus bovenop moet gaan staan. Waarschijnlijk vinden ze het wat griezelig als je zo dichtbij komt.

Alan *(in verlegenheid gebracht)*: Ah, ik dacht al.... weet je wel.... telefoon?

Claire: Nee, Alan..... voederhuisje.

Alan: Ik dacht dat ik de telefoon hoorde. Ik dacht: misschien is er een of andere boodschap voor me.

Claire *(gaat op een tuinstoel zitten)*: De enige boodschap die jij krijgt, komt per postduif.

Alan *(gefrustreerd)*: Nee, ik hoorde de telefoon.

Claire: Waarom probeer je dan tegen het voederhuisje te praten.

Alan: Dat deed ik niet!

Claire: Heel goed. Daar ben ik blij om. Ik dacht dat je afgeknapt was. *(ze neemt het tijdschrift en begint te lezen. Alan gaat terug naar de schuur. Hij bedenkt zich en komt terug)*

Alan: Wie was het dan?

Claire: Wie was waar?

Alan: Aan de telefoon..... de telefoon ging toch?

Claire: Oh.... niemand.

Alan: Ah.... *(hij gaat weer naar de schuur en komt terug)* Wie belde er dan?

Claire: Wat bedoel je?

Alan: Ik ben gewoon geïnteresseerd in wat er gebeurd is. Ik bedoel... hoe kun je nu met niemand aan de telefoon praten? Bel jij hen of bellen ze jou? Of pak je de hoorn op en babbel je wat met jezelf?

Claire: Iemand had een verkeerd nummer gedraaid.... goed?

Alan: Oh, dus het was toch iemand. Dat is vandaag al het derde verkeerde nummer!

Claire: Ik moet zeggen dat je het goed bijhoudt.

Alan: Ik? *(verontwaardigd)* Dat gebeurt de laatste tijd veel te veel..... pure slordigheid. Als je met iemand wilt telefoneren zou je op zijn minst de beleefdheid moeten hebben die persoon op te bellen en niet zomaar iemand anders.

Claire *(lief)*: Je hebt groot gelijk. Waarschijnlijk zijn postduiven veel betrouwbaarder. *(Alan gaat de schuur in en begint wat te rommelen. Claire slaakt een zucht van opluchting en begint geïnteresseerd te lezen. Even later komt Alan uit de schuur met een paar pakjes zaad)*

Alan: Courgettes of tomaten?

Claire *(afwezig)*: Prima.

Alan: Nee.... wat moet ik zaaien, Courgettes of tomaten?

Claire *(laat het tijdschrift met tegenzin zakken)*: Is dat werkelijk belangrijk? Wat heb je vorig jaar geplant?

Alan: Dat weet ik niet meer.... er is niets opgekomen!

Claire: Zoals gewoonlijk. Dan maakt het dus ook niets uit, of wel soms? Wat je ook plant, er komen toch alleen maar paardebloemen op.

Alan: Nee, maar ik denk dat ik weet wat ik verkeerd heb gedaan. Het heeft alles met de grond te maken. Ik weet zeker dat het dit jaar lukt.

Claire *(begint weer te lezen)*: Laten we dat dan maar hopen!

Alan *(bekijkt de pakjes)*: Ik denk dat ik tomaten doe.... Ik lust helemaal geen Courgettes. Heb je de uien gezien?

Claire *(opgewonden)*: Misschien verbaast je dat, maar ik heb wel wat beters te doen dan op die verdomde uien van jou te letten! Nee, ik heb ze niet gezien.

Alan: Sorry schat, ik mag het toch wel vragen? Ik kan ze nergens vinden.... ik denk dat ze kapot zijn gegaan. *(binnen klinkt de deurbel)*

Claire *(staat op)*: Heb je er wel eens over gedacht om het gazon groter te maken. Het zou jou tijd en mij een heleboel ergernis sparen. *(Claire gaat door de tuindeuren het huis binnen. Alan leest de tekst op de pakjes zaad)*

Alan *(mompelt in gedachten)*: Pepers..... Ik heb eigenlijk nog nooit aan pepers gedacht. Houd ik van pepers? *[Alan gaat de schuur weer in. Dave verschijnt bij de schutting van de aangrenzende tuin. Hij heeft een rafelige korte broek aan en een T-shirt. Hij draagt een ligmat, de krant, een pen en een blikje bier waaruit hij regelmatig een slok neemt. Hij klimt door het gat in de schutting en maakt het zich gemakkelijk op zijn ligmat. Alan komt weer uit de schuur]*

Dave: Hé, makker. Je vindt het toch niet erg, hè?

Alan (*overdonderd*): Wat? Nee, natuurlijk niet.

Dave: Dat dacht ik wel.

Alan: Mooi. (*hij pakt een wekker uit de schuur en zet die tijdens het volgende gesprek naast de schuur*)

Dave: Net het goede weer voor dat soort werk.

Alan: Dat mag je wel zeggen. Het zal wel niet lang zo blijven..... dat doet het meestal niet.

Dave: Van mij mag het zo blijven. Jill heeft er natuurlijk een bloedhekel aan. Zegt dat ze er de kriebels van krijgt.

Alan: Is ze winkelen?

Dave: Nee, ze is het gras aan het maaien. Daarom kom ik maar even hier. De stomme koe maait mijn vingers er nog af als ik daar blijf liggen.

Alan: Ik snap niet hoe je het altijd voor elkaar krijgt. Echt niet. Ik bedoel, zij doet alles.

Dave (*grinnikt*): Ja, geweldig, hè!

Alan: Maar verveel jij je nooit? Ik houd ervan om bezig te zijn.... een beetje van dit, een beetje van dat....

Dave: Een beetje van wat anders. (*Alan weet niet goed wat hij er mee aan moet en kijkt weer naar zijn zakjes zaden*)

Alan: Ik denk dat ik dit jaar maar eens pepers zaai. Ik vraag me af waarom jij geen moestuintje maakt.

Dave (*bladert door de krant*): Dat heeft geen zin.... ze zou alleen maar onkruid kweken. Ze heeft geen gevoel voor orde.... (*ziet de foto van het meisje op pagina 3*) Allemachtig.... moet je dat zien! Zulke vrouwen lopen zo maar los rond en ik zit met zo'n gezicht van oude lappen opgescheept. Het wordt steeds erger, weet je dat? (*gooit de krant op de grond*) Ik heb het haar al zo vaak gezegd.... als ze wat ordelijker werkte, kon ze veel meer doen.... Ik bedoel; moet je die tuin zien.... dat lijkt toch op niks.

Alan: Je zou haar een handje kunnen helpen.

Dave: Met mijn rug?! Nee, laat haar maar mooi haar gang gaan. Hoe dan ook, ik denk dat ik haar binnenkort voor een ander model inruil..... ze heeft haar beste tijd wel gehad. Ik heb haar altijd al gezegd dat het de moeite niet waard was om te trouwen..... zou ze nu alimentatie moeten betalen. Zou het wel gemakkelijker maken.

Alan: Ik weet het nog niet. Ik denk toch dat je een hoop mist, door niet getrouwd te zijn. Je hebt niet dezelfde verplichting. Een relatie werkt niet echt zonder verplichtingen.

Dave: Ik ben meer de vrije vogel. Zo is het en zo blijft het ook. Ik bedoel, wees nu eens eerlijk..... jij houdt toch ook wel van een veranderingetje op zijn tijd.

Alan: Wat, op mijn leeftijd?! Er is niemand die mij nog hebben wil.

Dave: Natuurlijk wel. Er zijn er honderden die staan aan te schuiven....
kijk maar om je heen. Ze vallen op rijpe mannen.

Alan: Ja, maar er is maar weinig verschil tussen rijp en afgepeigerd!

Claire (*staat in de woonkamer en roept naar Alan*): Sarah is hier, ze kwam eventjes.... (*ziet Dave, aan wie ze een geweldige hekel heeft*)
Oh, Dave, leuk! Het voorbeeld van elegantie zoals gewoonlijk.

Dave: Nietwaar?! Hoe gaat het?

Claire: Tot zonet nog heel goed! (*draait zich naar Alan*) Ik maak wat te drinken, wat wil je?

Alan: Sinaasappelsap graag.

Claire: En jij, Dave? (*hatelijk*) Ik neem maar aan dat je nog even blijft.

Dave: Ik drink nooit sap, maar tegen iets met een beetje meer pit zeg ik geen nee.

Claire: Zo zal Jill er ook wel over denken! (*Claire gaat het huis weer in. Tijdens het volgende gesprek haalt Alan een gebroken schoffel uit de schuur en probeert die te maken*)

Dave: Ik krijg altijd de indruk dat ze me niet zo erg mag..... je vrouw.....
Claire.

Alan: Ze denkt dat Jill een slechte partij heeft gedaan. Jij bent het slechte deel. Zoiets als een etterbak zonder de bak.

Dave: Oh, daar trek ik me niets van aan. Typisch vrouwen. Alleen omdat ik Jill zo nu en dan wat aan het werk zet. Ze willen altijd het middelste met de beide einden. Als ze gelijk willen zijn moeten ze ook maar gelijk werk doen.

Alan: Maar Claire is van mening dat de gelijkheid bij jou wat doorslaat.

Dave: Ach wat..... Die Sarah? Toch niet die van de overkant, hè?

Alan: Ja, ze komt de laatste dagen nogal eens aan de deur.

Dave: Oh ja?! Nu als er één griet is waar ik op val, is het die wel.....
klasse!

Alan: En weer beschikbaar.... haar man is er een paar maanden geleden uitgetrokken.

Dave: Uitgetrokken? God nog an toe, dat grenst aan het criminele. Hoe dan ook, zie je nu wel? In je eigen achtertuinje. Heb je al wat moeite gedaan?

Alan: Moeite voor wat?

Dave: Voor de griet natuurlijk. Zal ik je eens wat vertellen, als jij het niet doet, doe ik het. Wedden dat ze het lekker vindt?! (*Claire en Sarah komen uit de kamer het terras op. Sarah is een aantrekkelijke, welbespraakte vrouw. Ze draagt een dure zomerjurk en haar haar is bijeen gebonden met een zijden sjaal. Claire draagt een blad met drie glazen sinaasappelsap*)

Sarah: Hallo, Alan. (*tegen Claire*) Wat een heerlijke dag, hè?

(Alan wuift naar haar en gaat door met zijn werk. Claire gebaart aan Sarah om aan tafel te gaan zitten en geeft Alan zijn glas sap)

Claire: Zeg dat wel. Het is net of de zomers niet meer zo mooi zijn als vroeger. Ken je Dave van hiernaast?

Sarah *(met een lachje van herkenning)*: Natuurlijk. Weer hard aan het werk, hè Dave?

Dave: Zeg dat wel..... altijd de pineut!

Claire *(zachtjes tegen Sarah)*: Altijd een neut, lijkt me dichterbij de waarheid. *(harder tegen Sarah)* Zo, en hoe bevalt het jonge, vrije en ongebonden leven je?

Sarah *(niet overtuigend)*: Geweldig. Voor de eerste keer in zes jaar heb ik weer het gevoel dat ik leef. Ik vind het heerlijk.

Dave *(tegen Alan)*: Heb ik het niet gezegd!

Claire *(sarcastisch)*: Sorry Dave, wat was dat voor een wijze opmerking?

Alan *(snel)*: Dave heeft een paar ideeën die we op dit moment hier niet hoeven te bespreken. *(tegen Sarah)* Sarah, vind jij dat ik er oud uit zie, je weet wel, afgedaan?

Claire: Alan, toch. Begin daar nu niet opnieuw over.

Alan: Maar het is belangrijk en ik wil graag weten wat Sarah er van vindt. Ik ga door een soort crisis.

Claire: Besteed er maar geen aandacht aan, hoor, Sarah.... hij trekt er zich ook nooit wat van aan als ik een crisis heb.

Sarah: Maar ik ben nieuwsgierig. Waar maak je je zorgen over?

Alan: Nu ja, ik word een dagje ouder.... de leeftijd, weet je.

Sarah: Maar we worden toch allemaal ouder, dat hoort er nu eenmaal bij. Daar kun je niet veel tegen doen.

Alan: Wat ik bedoel is: kun je echt zien dat ik ouder begin te worden?

Claire: Natuurlijk kun je dat, malle kerel. Je zou er bespottelijk uitzien met het gezicht van een tien-jarige. Of niet soms? Natuurlijk...

Alan: Nee, dat bedoel ik niet. Het leven gaat zo snel. Het is net of er geen tijd genoeg is om de dingen te doen, die je graag zou willen doen.

Claire: Als je je zorgen maakt over je tomaten, dan weet ik zeker dat je nog tijd genoeg hebt om ze te planten voordat je er uit stapt.

Alan: Ik ben helemaal niet van plan eruit te stappen!

Claire: Nee, voordat de wrede dood je afvoert..... voordat je dit aards' ongerief hebt afschud. *(Dave kijkt plotseling op)*

Alan *(boos)*: Je begrijpt het niet.

Dave: Ongerief! Verdomme nog aan toe Ongerief! *(Dave springt op, gaat naar de schutting en roept naar de andere de tuin)* Hebben ze die nieuwe V-snaar al gebracht? Houd maar op met dat gras en begin daar aan. *(draait zich naar de anderen)* De V-snaar van de koeling is kapot. Ze heeft de oude er wel uitgehaald, maar dat helpt natuurlijk

niet..... ze moet me vanavond nog naar de bar brengen. (*Dave gaat weer gemakkelijk op het kleed liggen*) Ze is net zo dik als ze lang is.

Sarah (*tegen Alan*): Op het gebied van time management kun je misschien nog wat van Dave leren.

Dave: Het is een kwestie van het werk goed verdelen. Ik ben een man..... de kostwinner. Zij moet maar voor de rest zorgen.

Claire: Je bent het laatste jaar werkeloos geweest..... Jill is degene die werkt!

Dave: Maar het principe blijft hetzelfde. Kan ik het helpen dat ik in de WW zit?

Claire: Werk zoeken wil wel eens helpen!

Dave: Ik doe mijn best. Ze heeft hopen sollicitatiebrieven voor me geschreven. Het is op het ogenblik niet gemakkelijk werk te vinden. .. Vooral met een slechte rug. Hoe dan ook, zij houdt ervan om bezig te zijn. Denk je dat ik het prettig vind om hier maar wat rond te hangen?

Claire: Nee, ik weet zeker dat je eronder lijdt!

Alan (*hand tegen zijn buik*): Zeg eens eerlijk. Sarah, wat denk je..... Zie ik er goed uit?

Sarah: Ik ben er niet zo zeker van welk stuk er goed moet zien.

Alan: Nu ja.... dynamisch. Zie ik er dynamisch uit?

Claire: Lieve help!

Alan: Nu ja, we hebben niet alle tijd van de wereld. Tenslotte gaat het na de vijf en twintigste al bergaf. Het is net of het steeds sneller gaat. Toen ik nog jonger was, dacht ik dat ik het helemaal zou maken.... de wereld zou met bewondering naar me opkijken.... ik zou rijk en beroemd worden. En moet je nou kijken. Een knots van een hypotheek en twee honderd aandelen in de Gasunie. Stelt ook niet veel voor, als je het mij vraagt.

Sarah: Maar we kunnen toch niet allemaal rijk en beroemd zijn? Als dat wel zo was, was het geen prestatie meer.... maar meer de middelmaat.

Alan: Maar ik vind ook niet dat iedereen succes moet hebben.... als ik het heb is het voldoende. Wanneer begint de middelbare leeftijd, denk je?

Sarah: Geen idee, is het belangrijk?

Claire: Als het waar is dat je vanaf je vijf en twintigste al aftakelt, moet die rond de drie en twintigste beginnen en bij zes en veertig eindigen. Bekijk het dus maar positief. Je bent er al gauw doorheen.

Sarah: Als je er zulke problemen mee hebt, moet je er wat aan doen. Ga joggen of zo.

Alan: Joggen? Ik kan me daar helemaal niets bij voorstellen.

Sarah: Ga dan wat anders doen, maar zorg dat je fit bent.

Claire: Waarom ga je niet squashen?

Alan: Squashen? Ik wil fit worden, weet je wel. Als je te oud bent, wordt dat gegarandeerd je dood. Het is de enige legale vorm van euthanasie!

Claire: Misschien is dat wel de oplossing voor de vergrijzing. In plaats van vijf en zestig plus-kaarten zouden ze gratis squash les moeten geven. *(Jill komt door het gat in de schutting. Ze ziet er verhit uit en is gekleed in een overall. Ze heeft een doos bij zich die ze voor de voeten van Dave gooit)*

Jill *(kwaad tegen Dave)*: Daar is je verdomde V-snaar. Ik heb er genoeg van. Het zit me.... *(wijst)* tot hier. *(ze draait zich om en glimlacht tegen de anderen)* Hallo, sorry.... even mijn hart luchten. Hallo, Sarah.

Sarah: Hai! Mooi weer, hè.

Jill: Ja..... een beetje te warm, vind ik. Maar als je niets doen, zal het wel geweldig zijn. *(Jill draait zich weer om naar Dave en geeft hem een schop)*

Claire: Ga even zitten..... blaas maar even uit.

Jill: Nee, ik heb echt geen tijd. Ik wilde juist met de strijk beginnen. Later misschien.

Claire: Drink dan in ieder geval een glas sinaasappelsap met ons mee, volgens mij ben je afgeknoedeld. Je moet in die hitte ook niet overdrijven..... ik zal gauw een glas halen. *(Claire staat op en gaat de kamer in)*

Jill: Nu, vooruit dan maar, dank je. *(draait zich weer naar Dave)* Heb je dat gehoord? Afgeknoedeld! En wat heb jij gedaan.....? Op je dikke kont gezeten de hele dag. Zal ik jou eens wat vertellen, Dave? Ik heb er genoeg van..... vergeet het verder maar.

Dave *(blijft rustig zijn krant lezen)*: Ga dan toch even zitten. Ik vind het helemaal niet erg als je even uitrust. Je kunt die riem er later ook wel opleggen.

Jill: Ik?!

Dave: Het heeft geen enkele zin als ik het doe. Je moet leren hoe je zoiets moet doen. Er komt misschien een tijd dat ik er niet meer zal zijn om al die dingen voor je te doen.

Jill *(sarcastisch)*: Dat overleef ik vast niet!

Dave: Is er nog bier in de ijskast?

Jill *(lief)*: Bier.... wil je een biertje? Ik zal er één voor je halen.

(Jill gaat vastberaden door het gat in de schutting)

Dave *(tegen Alan)*: Nu zie je hoe je ze aan moet pakken.

Sarah *(sarcastisch)*: Je bent ook zo'n echt man, Dave.

Dave: Jill kent haar plaats als je dat tenminste bedoelt.

Sarah: En jij weet dan waar je kunt gaan liggen. Net als mijn man.

Dave: Heeft wat aan lopen gedaan, heb ik gehoord.

Sarah: Wie heeft je dat verteld? *(ze kijkt naar Alan die plotseling bedenkt dat hij nog iets belangrijks in de schuur te doen heeft)* Ja.... min of meer een weglopertje, zoals je dat zo treffend weet te zeggen.

Dave: Jammer.

Sarah: Oh, hij kwam op een gegeven moment terug gekropen.... zei dat het allemaal een misverstand was.

Dave: Oh.... is hij weer terug?

Sarah: Nee, dat niet.... ik heb hem gezegd dat hij moest blijven lopen.

Dave: Heel goed..... schitterend. Wij tweeën hebben veel gemeen.

Sarah: Ik hoop dat je dat niet als complimentje bedoelt. *(tijdens de volgende tekst komt Jill terug zonder dat Dave dit ziet. Ze heeft een geopend blikje bier bij zich en gaat achter Dave staan)*

Dave: Ik vind maar zo, dat in iedere relatie er één de baas moet zijn. Je moet weten wanneer je je autoriteit moet laten gelden.... wanneer je een punt moet scoren.

Jill: In dat geval zal ik eens een punt scoren. *(Jill begint het bier over het hoofd van Dave uit te gieten. Dave springt op en grijpt het blikje uit de handen van Jill, terwijl Claire uit het huis komt met een glas sinaasappelsap in de hand)*

Dave *(tegen Jill)*: Stomme trut.... waar ben je eigenlijk mee bezig?

Jill: Het bier dat u besteld hebt, meester. *(Dave gaat weer liggen terwijl Claire het glas sinaasappelsap aan Jill geeft)*

Claire: Ruzie?

Jill: Kleinigheidje. *(houdt het glas boven het hoofd van Dave, die dit niet in de gaten heeft)* Ik hoop dat je het niet erg vindt.

Claire *(glimlachend)*: Je gaat je gang maar. *(Jill giet het glas leeg op het hoofd van Dave. Dave is totaal overdonderd. Jill geeft het glas aan Claire terug)*

Jill: Dank je. Hè, daar knapt een mens van op. *(ze gaat af door de schutting)*

Sarah: Sorry, Dave.... wat zei je ook weer? *(Dave is met stomheid geslagen en zit voor zich uit te staren. Claire gaat naast Sarah zitten als Alan uit de schuur komt)*

Alan: Is Jill al weer weg? Ik dacht dat ik haar stem hoorde.

Claire: Ik denk dat ze nog iets moest doen. Alles eigenlijk nog.

Alan: Ik dacht dat ze even kwam uitblazen. Heeft ze sinaasappelsap gehad?

Claire: Nee.... Dave heeft het gekregen.

Alan: Oh prima. Veel beter dan bier op zo'n warme dag. *(Alan gaat achter de schuur terwijl hij een deuntje voor zich heen fluit)*

Claire: Mijn echtgenoot is de ware waarnemer. Moet ik een handdoek voor je halen, Dave?

Dave (*met opeengekleemde tanden*): Nee, dank je.

Claire: Heel verstandig..... op die manier koel je het beste af. (*Derek komt aarzelend om het huis heen. Hij draagt een sportbroek, shirt en een integraal motorhelm*)

Derek: Hallo.

Dave: Oh, kijk uit. De motorduivel!

Claire (*staat op en gaat naar Derek*): Derek, wat leuk dat je even langs komt. Het wordt hier nog een echte volksoploop. (*Derek zet zijn helm af zodat we kunnen zien dat hij een bril op heeft*)

Derek (*verontschuldigend*): Sorry, ik heb gebeld, maar ik denk dat je me niet gehoord hebt. Ik dacht wel dat je in de tuin zou zitten.

Claire: Wil je zeggen dat de bel niet werkte?

Derek: Nee, nee. De bel deed het wel, maar hij zat een beetje los. (*hij opent zijn hand en laat de drukknop, waaraan nog een paar korte stukjes draad zitten, zien*)

Claire: Oh.... dat geeft niks. Hij zal wat los gezeten hebben..... de warmte waarschijnlijk. Je kent Dave, of niet? En dit is Sarah, één van onze andere burens.

Derek (*geeft Sarah heel formeel de hand*): Hallo, leuk u te ontmoeten. (*Sarah kijkt naar haar hand*) Sorry.... ik heb wat olie aan mijn handen.

Claire: Derek is de aanvoerder van onze plaatselijke kwis-groep. Jill is één van zijn trouwste leden.

Dave: Als geen enkele club je wil hebben, kun je het beste je eigen club oprichten... daar komt het wel zo ongeveer op neer, hè, Tarzan?

Derek: Nu, zo is het eigenlijk niet gegaan. Je ziet er nogal verhit uit.... druk geweest?

Claire: Hij heeft een ongelukje met een drankje gehad.

Derek: Oh.... sorry.

Claire: Hoe dan ook, Derek, hoe gaat het op het moment met je team?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto